

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gl., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gl. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši „gledališka stolba“. — Opravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari, je v „Narodnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Gospodom trgovcem, obrtnikom in rudarjem na Kranjskem!

Častiti rojaki! 17. dné tega meseca bodo po vsej naši deželi dopolnilne volitve za kupčijsko in obrtnijsko zbornico kranjsko, in sicer volijo trgovci letos 6 odbornikov, obrtniki 7 in rudarji 1 odbornika.

Gospodje trgovci (kupci) zapišite si na svoje glasovnice sledeča imena:

G. **Franc Hren**, trgovec v Ljubljani,
 „ **Josip Kušar**, trgovec v Ljubljani,
 „ **Janez Perdan**, trgovec v Ljubljani,

G. **Vaso Petričič**, trgovec v Ljubljani,
 „ **Franc Souvan** mlajši, trgovec v Ljubljani,
 „ **Ferdinand Sajovic**, trgovec v Kranji.

Vi gospodje obrtniki (rokodelci) pa sledeče:

G. **Anton Klein**, solastnik tiskarne v Ljubljani,
 „ **Franc Peterca**, krčmar in hišni posestnik v Ljubljani,
 „ **dr. Josip Poklukar**, solastnik tiskarne, deželni in državni poslanec v Ljubljani,

G. **Josip Ribič**, krčmar v Ljubljani,
 „ **Franc Sark**, krojač v Ljubljani,
 „ **Jakob Škrbinec**, čevljar in hišni posestnik v Ljubljani,
 „ **Jarnej Žitnik**, čevljar in hišni posestnik v Ljubljani.

In vi gospodje rudarji:

Gospod **Anton Globočnik**, rudar v Železnikih.

V Ljubljani maja 1881.

Za narodni volilni odbor:

Dr. Janez Bleiweis.

Slovenskemu narodu!

Pred nekoliko dnevi izročili smo s tužnim srcem in rosnim očesom materi zemlji umrjoče telo odličnega sina domovine slovenske. Zagrebli smo v ráni, hladni grob pisatelja **Josipa Jurčiča**, ki je tako kakor nihče pred njim ves čas svoje moške dobe svetó služil svojej domovini ter predragemu narodu slovenskemu posvetil najboljše moči svojega neumorno delavnega in plodovitega življenja.

Vzgleden in značajan domoljub, izboren prvoboritelj v političnem boji, a osobito nedosežen pisatelj in pripovedovalec neumrjočih povestij in romanov pridobil si je pokojni **Josip Jurčič** neizmerno slavo, a tudi neizmerne zasluge za ves narod slovenski.

Sveta dolžnost je zatorej vsem Slovencem, da se brez razločka stanú in političnega mišljenja hvaležno spominajo tega velikega rojaka ter mu oskrbé dostojen spomenik.

In v ta namen združili so se podpisani, stalno v Ljubljani bivajoči umršemu pisatelju ožji prijatelji in čestilci v osnovalen odbor ter začeli nabirati novce za Jurčičev spomenik.

Ta spomenik bodi trojen!

Prvič misli podpisani osnovalni odbor pokojnemu pisatelju postaviti primeren spominski kamen na grobu pri sv. Krištofu.

Drugič namerava še to poletje na Jurčičevem rojstvenem domu na Muljavi vzdati spominsko pločo.

Tretjič hoče osnovalni odbor umršemu pisatelju najlepši spomenik postaviti s tem, da še to leto začne v ličnih knjigah izdávati **Jurčičeve zbrane pise**.

Čisti dohodek Jurčičevih spisov, katerim je uredništvo prevzel Fr. Levec, namenjen je roditeljem pokojnega pisatelja, jednoinosemdesetletnemu boelnemu očetu Marku in jednoinsedemdesetletnej, uže 11 let do cela slepej materi Mariji, katerima je bil umrši Jurčič, vestno izpolnjuje četvrto zapoved božjo, ves čas svojega življenja hvaležen sin in dejanski podpornik. Uverjeni smo, da slovenski narod svoje česti in zahvalnosti pokojnemu pisatelju ne more lepše kazati, nego s tem, da dostojno skrbi za bolehe in neimovite roditelje njegove. Mislimo tudi, da oče, ki je rodil in mati, ki je poklonila narodu slovenskemu takega sina, vredna sta, da oba hvaležno podpiramo to kratko dobo, katero jima je božja pravica odločila še prebiti na svetu.

Ako bi se pa izdavanje Jurčičevih zbranih spisov po kakšnej neljubej priliki zakesnilo, skrbel bode osnovalni odbor za to, da bodeta roditelja Jurčičeva vendar redno dobivala mesečno, nabranim novcem primerno podporo.

Novce za Jurčičev spomenik nabira osnovalnega odbora blagajnik, gospod **dr. Josip Starè**, c. kr. finančne prokurateure adjunkt in hišni posestnik v Ljubljani.

Vsi poslani doneski oglašali se bodo javno po slovenskih listih, katere uljudno prosimo, da ponatisnejo tudi ta poziv.

V Ljubljani 14. maja 1881.

Oсноvalni odbor za Jurčičev spomenik:

Dr. Valentin Zarnik,
 predsednik.

Peter Grasselli. Fr. Levstik. Dr. H. Dolenc. Prof. Toma Zupan. Dr. Ivan Tavčar. Ivan Hribar.

Dr. Josip Starè,
 blagajnik.

Fr. Levec,
 tajnik.

Cesarjeva zahvala.

Njegovo c. in kr. apostolsko Veličanstvo je gospodu ministru predsedniku najmilostiveje b'agovolilo poslati naslednje Najvišje svojeročno pismo:

Ljubi grof Taaffe!

Veselje, katero je Moje očetovsko srce v teh dnevih napolnjevalo, občutil sem v dvojnej meri po mogočnem vtisu splošnega srčnega sočutja, s katerim je skupna velika družina Moje države narodov ženitev cesarjeviča, ljubega sina Mojega, z Menoj slavila. Globoko ginen od navdušene radosti, katera je Mene, cesarjeviča in cesaričino na Dunaji obsipala in preveselo prevzet od brezštevilnih čestitanj, katera so iz vseh dežel in vseh krogov prebivalstva došla ustno, pismeno in telegrafično, izrekam s tem v Svojem in v novoporočenih imenu za vse te ginjive dokaze ljubezni in zvestobe, za to iz srca izvirajočo in v srce sezajočo verno udanost, za sijajne slavnostne naprave, za mnogoštevilne dobrodelne čine in vseh vrst ustanove, za globokočutna častna darila, za vse in vsako vsem skupaj in vsakemu posebe Svojo presrčno zahvalo. Zaklad ljubezni in zvestobe, ki se je Našima otrokoma v teh dnevih pokazal in katerega se bodeta za vso bodočnost ohraniti trudila, je Meni in Mojej hiši srečo oznanjujoče znamenje ravno sedaj sklenenej zakonskej zvezi, za katero Jaz s Svojimi narodi prosim nebeškega blagoslova.

Naročujé Vam, to splošno dati na znanje, želim, da se Moja cesarska zahvala čuje do najubožnejše kočé in do skrajnih méj Moje države, ker se Mi je od vseh strani v najrazličnejših jezikih in oblikah javi ljubezni jednaki čut, kakeršen se je v krasnem vedenji prebivalstva Dunajskega pokazal na tako nepozabljivo lep način.

Na Dunaji, 12. maja 1881.

Franc Jožef s. r.

Deželni predsednik kranjski, g. Winkler, je to cesarjevo zahvalo tako oglasil:

Po naročilu gospoda ministra predsednika to premilostivo priznavanje tako iz jedne misli, jednega srca in na tako veličasten način izraženih čutov neomahljive zvestobe in udanosti vsega prebivalstva te dežele do Najvišje cesarske hiše dajem na splošno osrečujoče znanje.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 14. maja.

Cesar se je v posebnem pismu do grofa Taaffeja zahvalil na izrazih udanosti in lojalnosti vseh avstrijskih narodov ob cesarjevičevi poroki.

Državni zbor je v svojej seji v četrtek v nadaljevanji budgetne specialne debate rešil točki „ljudske šole“ in „finančna uprava.“ O prvi točki je govoril dr. Vitezič, katerega govor prinesemo prihodnji teden.

Vnanje države.

Dne 11. t. m. je izdal ruski car proglas, v katerem se car spomina slavnega vladanja svojega očeta in velikih njegovih reform ter zločinskega umora carja. Potem pa nadaljuje: V našej globokej žalosti ukazuje nam glas božji, da v zaupanju na božjo previdnost in v zaupanju na moč samovladars tva, katero smo poklicani v blagor naroda konsolidirati in braniti, prevzamemo pogumno vladarstvo. Posvečujoč se vzvišenej službi, zahtevamo od vseh naših podanikov, da nam in državi zvesto in iskreno služijo, da se iztrebi grdi uporni duh, ki sramoti Rusijo in da se vera, nravnost in prihodnja vzgoja otrok postavijo na dobro podlago in da se red in pravica povsod utrdi.

Knez **bolgarski** baje zahteva, da se ima v narodno sebranje voliti menj zastopnikov,

da uradniki ne smejo biti ljudski zastopniki in da se število onih poslancev zveksa, katere imenuje knez.

Preko Pariza se javlja, da je 13. t. m. **tuniski** bej podpisal pogodbo s Francozi ter je samo zahteval, da francoski vojaki ne zasedejo Tunisa, kar se pa sploh nij nameravalo. Francoski vojaki stoje pred Tunisom.

V **francoskem** senatu in v zbornici je vlada izjavila, da Francija ne namerava niti osvojiti niti zasesti Tunis, a bej mora storiti kaj v obrambo francoskih posestev. Pogodbo bode Franciji zagotovila legitimen vpliv.

Dopisi.

Iz Kranja 14. maja. [Izv. dop.] Precej, ko so se zvedeli kandidatje narodne stranke za trgovsko in obrtno zbornico, začela se je povsod živa agitacija.

Pa žalibog bila je večinoma prepozna. Sluga okrajnega glavarstva v Kranji in v očeh gospoda Derbitscha zanesljivi sluge občin velikega kranjskega okraja delali so po premišljenjej snovi in vsi enako. Ljudem se je reklo: v Ljubljani bodo neke volitve, da vam ne bo treba doli hoditi, kar to podpišite in nazaj mi dajte. — Nij se gledalo na to, ali podpiše volilec, ali kdo drugi, temuč samo na to, da je bil podpis gotov in glasovnica nazaj dana, predno je volilec spregledal, za kaj se gre.

Tako so raznašalci nad dve tretjini podpisanih glasovnic spravili in nij pričakovati, da bi gospod Derbitsch, ali tisti, komur so podpisane glasovnice v roke prišle, nad podpise dal zapisati narodne kandidate.

Ko se je volilo za Vesteneckoye ere, bili so dotični vsaj toliko obzirni, da so volilcem vendar nekaj ur glasovnice v rokah pustili. Potlej so še le prišli agitatorji a la Krenner in Steinmetz. Zdaj je pa kar uradni sluga opravil hitro in zdatno agitacijo, sicer brez hrupa, a v veliko nevoljo volilcev, ki so še le pozneje zvedeli, kaj so dali iz rok. —

Premišljevanje o tem pripuščam —.

Z Dunaja 10. maja. [Izviren dopis.] (Ljudska svečanost na čast cesarjevičeve poroke.) Mesto Dunaj hotelo je na posebno svečanosten način proslaviti cesarjevičovo poroko. Delale so se mesece in mesece velikanske priprave; desetine posebnih odborov so skrbele za raznovrstnosti, za zabavo, ki je še dunajsko prebivalstvo ne bi bilo videlo. Ker je bilo vreme zelo ugodno, se je Prater uže dopoludne začel oživljati. Vojaške godbe so uže od zjutraj igrale po kavarnah in različnih restavracijah. Ljudstvo je vrelo uže dopoludne v Prater, čeravno se je slavnost stoprav ob 2. uri popoludne imela pričeti. Popoludne pa je vse hrumelo in gnjetlo se v obširen Prater. Tramvejski vozovi bili so natlačeni. Prispel je voz za vozom. Iz vseh delov dunajskega mesta in okolic dohajale so tesne procesije. Na dunajskem kanalu so ladje, ladjice in parobrodi prepolnjeni ljudstva. Iz vseh kolodvorov prihajajo trume. Ob dveh je uže vse mrgolelo po Prateru, proti Prateru. Komaj bije dve popoludne, pričnejo v praterskej zvezdi, kjer je bil nalašč za svečanost napravljen v rimskem slogu velikanski vodomet, kakor ga Dunaj še nij videl, igrati vojaške, veteranske in druge godbe popotnice. Jedna za drugo vodile so tisoče in tisoče ljudij na različne prostore v Prateru, kjer so bili potem koncerti in sicer so igrale godba pešpolka Mollinary br. 38 na travniku za umetalen ogenj; ravno tam igrala je godba polka Kuhnovega in sicer tudi mnogo slovenskih in slovanskih melodij. Na takozvanej „Vermählungswiese“ igrala je godba polka nadvojvode Friderika br. 52,

pri južnem portalu rotunde godba polka 32; pod rotundo godba polka 34; tudi tu si čul igrati razne slovanske melodije in odlomke iz čeških oper. Pod praterskim gričem igrala je godba polka Ludwig IV. broj 14, a na jezuitskem travniku godba hrvatskega Leopoldovega polka 53. Dalje je igralo na desetine godb v restavracijah in krčmah. Dunajski „Männergesangsverein“ pel je pod Konstantinovým gričem, dalje zbor 1300 pevcev na travniku za umetalen ogenj. Borenje, telovadbo, plezanje, plesi, na dveh straneh velikansk umetalen ogenj (Stuwer), gimnastična društva, aerostatične produkcije, srečkanje, in na stotine manjih stvarij zabavalo je ljudstvo. Razen ogromnega števila v Prateru se nahajajočih restavracij, kavarn, prostejših krčem točilo je še 160 oštirjev pod prostim nebom vino in pivo. Vse povsod je bilo ljudij kot mravelj na mravljaku.

Na glavnej cesti Pratera stalo je od četrte ure popoludne natlačeno ljudstva. Ti se nijso brigali ni za koncerte, ne za godbo, ni za nič, timveč pričakovali so cesarski dvor, ki je imel priti iz Schönbruna k ljudskej veselici. Okolo četrta na sedem pripeljal se je prvi voz do asperskega mostu. A za njim 52 cesarskih kočij. Do sem je šla vožnja iz Schönbruna hitro, čeravno je od Schönbruna do asperskega mostu bilo na obeh straneh ceste obilo ljudstva, ki je navdušeno pozdravljalo cesarja, cesarico, Rudolfa in Štefanijo. Od tod naprej pa so se mogli le počasi voziti, ker je cela praterska cesta bila vsa natlačena ljudij. Pri velikanu-vodometu v praterskej zvezdi čakal je župana mesta Dunaja cesarski dvor. Tu je bilo tudi zbranih 700 rediteljev ljudske veselice. Ti so imeli skrbeti za red. A na praterskej cesti od vodometu naprej morali so težavno delati prostor za cesarske vozove tako, da so pri počasnej vožnji morali še vedno in vedno postajati. Pozdravljanje, krik, klici bilo je neslišano. Večjega navdušenja nijsem še videl in tudi še nikdar toliko visocega objaja kot takrat. Tri ure se naš je borilo več Slovencev na sredi ceste za prostor in ko je prišel odločilen trenotek, skoro smo zgubili pogumno branjeni prostor. Po velikem trudu stali smo v prvi vrsti ter pomagali delati špalir z Bog ve kakšnimi ljudmi. Zato imeli zmo radost videti samo dva koraka daleč vse cesarske osebe, vse plemenite goste, najvišje dostojanstvenike. Da, velikanska je ta cesarska korteža. V prvem vozu peljala sta se najvišji dvorni majstor princ Hohenlohe s princem Thurn in Taxisom, najvišjim podkonjikom (Oberststallmeister), v drugem sedel je cesar Franjo Josip s kraljem belgijskim Leopoldom II., v tretjem cesarjevič Rudolf s princesinjo Štefanijo, v četrtem cesarica Elizabeta s kraljico belgijsko. Nijsem se mogel načuditi krasoti in ljubeznjivosti visoke neveste, ki sem jo denes videl v drugič. Cesarjevič se mi je zdel popolnoma srečen. Pozdravljala sta na obe strani silno prijazno s pokloni.

Kar nas je bilo Slovencev, klicali smo iz vsega grla „Živila Rudolf in Štefanija; živijo cesar, živila cesarica“. Izmej gromecih „hoch“ so se ti glasni živio-klici vendar dokopali do visocih osob, ker je cesarjevič rekel svoje nevesti: „Živio, das ist südslavisch“, ter se lepo priklanjal na našo stran. Nikdar še nijsmo bili Slovenci bolj ponosni. Dunajskim roditeljem, ki so šli ob obeh straneh vozov pa so živio-klici obraze otemnili. — Dalje so se vozili: angleški princ Waleski s prusko princesinjo Viktorijo, princ Viljem (pruski) s princezinjo Gizelo (sestro cesarjeviča), princ Leopold (ba-

varski) z grofinjo Flandersko, grof Flanderski (prestolonaslednik belgijski) z veliko kneginjo Aliso, veliki vojvoda Ferdinand Toskanski z nadvojvodinjo Marijo Antoaneto, dalje avstrijski nadvojvodi in nadvojvodinje, zastopniki raznih tujih držav v krasnih uniformah, dvorne dame itd. itd. Bil je to krasen pogled. Ker je bila cesta vedno natlačeno polna, ravno tako poti ob cesti, travniki in griči, rekel je cesar „da se boji, da se ne bi kakovšna nesreča pripetila“ in ker je videl, da kočije ne morejo naprej nego po velikanskem trudu policije, ukazal je, da se imajo cesarski vozovi na stran po najkrajšem poti v mesto voziti. Tako se je tudi zgodilo. Vsi tisoči ljudij od prve kavarne naprej do rondoja praterske ceste in po cesti skozi „Wurstelprater“, kjer so imele cesarske kočije voziti se niso mogli videti ničesar, čeravno so celi popoludan željno pričakovali prihoda cesarske obitelji. Zakrijili so to najbolj dunajski reditelji, kojih je bilo sedem sto, a niso mogli cesarskim vozom napraviti prostih cest! Policijo so naprosili potem, ko so svojo nezmožnost uvideli. —

Kako bi Vam opisal večer? Kako „Sturjerew“ umetalen ogenj? kako razsvetljava v Praterskej cesti, kjer je bilo nad cesto visečih več nego 50.000 lampijonov? Kako veselje v restavracijah, v „Wurstelprateru“ po travnikih itd. To opisati je nemogoče! Ljudstvo bilo je v svojej največjej sreči, neopisljivej navdušenosti. Tu se je razlegal Dunajčanu na srce priraščen „Valček“ Straussa ali Lannera, tam odmevale so narodne melodije, ki so navduševale Poljaka, Čeha, Slovenca, Hrvata, Srba ali Magjara.

Bila je to ipak bolj svečanost pristno avstrijska, nego morebiti izključno dunajska ili nemška. Jaz nijsem še nikdar slišal v Prateru toliko slovanskih melodiij in popotnic igrati, kot ravno takrat: „Kje dom je moj“, „Hej Slovani“, „Rado ide Srbin u Vojske“, „Naprej“, „Oj Banovci“ itd. itd. Posebno se je odlikovala godba polka Kuhnovega. Čul si pa tudi magjarske, laške, največ se ve da nemške pijese.

Ko se je bližala 10. ura, hruli so veliki broji ljudstva z tisoč in tisoč lampijonov raznih barvah na čelu z godbami iz Pratra do praterske zvezde, kjer je bil velikanski rimski vodomet krasno razsvetljen. Petje, krik, godbe slišal si, koder si šel. Pri tem morje lučič.

Tako se je vršila in končala ljudska svečanost na Dunaji na čast poroke cesarjeviča Rudolfa. Pukl.

Proslavljenje cesarjevičeve poroke v Ljubljani.

Serenada pred stanovanjem deželnega predsednika.

„Sokol“ in pevski zbor čitalniški se baklade in večernice vojaške ponedeljek na večer nij udeležil zavoljo slabega vremena. Druzega dne, 10. t. m. pa se je sklenilo, da se ima zvečer baklada na vsak način privediti, bodisi lepo ali grdo vreme. To so naznanjali plakati po voglih naznanjajoči, da se „Sokol“, pevci in druga narodna društva zvečer zbirajo v čitalniškej restavraciji. Baklada in serenada sta se vršili po slavnostnem koncertu filharmoničnega društva v gledališči.

Preko devete ure so se pričeli v čitalnici zbirati „Sokolci“, pevci čitalniški, katoliško rokodelsko društvo in čitalnica z Bizovika, vsi pod svojimi zastavami. Malo pred deseto uro napotijo se vsa imenovana društva iz čitalnice

po kongresnem trgu pred stanovanje g. deželnega predsednika. Na čelu je svirala mestna godba obdana od lampijonoscev, za godbo so šle vse društvene zastave skupaj, potem udje družih društev in naposled pevci čitalniški po dva in dva; na vsakej strani pevcev so šli „Sokolci“ z baklami v rokah. Dasi se je zbrala kljub poznej uri gosta množica ljudstva in spremljevala spreved, vendar nij bilo opaziti nikjer nobenega nereda, ako se nered ne imenuje veliko navdušenje, katero je spremljajoča množica izražala do poslopja deželne vlade neprenehoma z gromovitimi „živio“-klici.

Dospelši do stanovanja g. Winklerja se vstopijo „Sokolci“ v kolo ter naredo prostor pevcem. Pevski zbor čitalniški je bil po priliki tako močan, kakor ob svečanosti cesarjeve petindvajsetletnice, ko je bil tudi na tem mestu priredil serenado. Poslušalcev in gledalcev se je na gostjo nabralo po celem Turjaškem trgu in ob ustjih gospodske ulice daleč še vnanje. A vendar nastane kakor na hip še predno se je oglasil pevski zbor popolnem vse tiho.

Pevski zbor je pel tri zборе: Veitovo „Praga“, Knahlovo „Vspomladi“ in Nedvedovo slavnostno himno. Pevski zbor se mora brezpogojno pohvaliti in isto tako se mora vse priznanje izreči pevovodji g. Valenti. Pri tolikem zboru se lahko sem in tja kakšna napaka prezre, tu pa moramo reči, da se je na tem, kakó da je pevski zbor izvrševal svoj nalog, prav lahko opazilo, da je g. Valenta moral imeti dosti truda in vstrajnosti, da je pevski zbor to tudi izrazil, kar je komponist položil v svojo kompozicijo. In ravno to se ne posreči vselej. Ta „Praga“, katero smo zdaj čuli, to je vse kaj druzega, nego ona ista „Praga“, katero smo slišali pri prejšnjih prilikah v čitalnici. Velik, umeten fugiran ta zbor pel se je z dovršeno preciznostjo. Iz vtisa te pesni se je videlo, kaj zmore opazovanje dinamičnih pravil, katerih neopazovanje skazi vsako skladbo kot kari-katuro.

„Slovenski Narod“ je poročajoč o tej serenadi dejal, da je g. Meden sè samospvom v pesnih „Vspomladi“ in v „slavnostnej himni“ vzbudil občno senzacijo sè svojim tenorom. To nij preveč rečeno. G. Meden je bil ta večer izvrstno disponiran, njegov glas je bil čist kot srebro in nij se tedaj čuditi, ako je mej množico ljudstva prozval splošno občudovanje. Sicer sta se nam pa tudi obadva samospveva zdela jako hvaležna, kar je posebno omeniti še o Knahlovej „Vspomladi“.

Pevski zbor je naposled pel krasno novo Nedvedovo skladbo, slavnostno himno, ki se prav lepo završuje s končnim stavkom cesarske himne. Kako dovršeno je izvel pevski zbor z gospodom Medenom svoj nalog, razvida se iz tega, da je naposled pri oknu poslušajoč g. deželni predsednik ploskal z rokama v priznanje. To pohvalo je posnelo tudi občinstvo in čulo se je od vseh stranij rokoploskanje ter burni „živio“-klici, ki so se potem ponavljali skozi vse mesto neprenehoma notri do čitalnice.

Po serenadi se je baklada v istej vrsti vračala čez šentjakopski most, veliki trg in špitalske ter slonove ulice v čitalnico.

Naj končam z željo, da bi takó, kakor se je zdaj pokazal pevski zbor in „Sokol“, ostal še nadalje, krepil se in množil v pro-speh naše svete stvari. H—a.

Še enkrat pozor!

Zadnji čas je sedaj, da se pošljejo volilni listi trgovcev in obrtnikov na deželi v Ljubljano, ker se volitev vrši vtorek 17. t. m. ob 5. uri popoldne. Utegnejo se poslati, če nij drugače, „Narodnej tiskarni“. Posebno paziti je na glasovnice trgovcev.

Telegram „Slovenskemu Narodu“.

Iz Vipave 14. maja. Deželni predsednik Winkler je došel v Vipavo k svečanosti vipavskega okraja v spomin poroke cesarjeviča Rudolfa s princezino Štefanijo, povsod od navdušenega ljudstva entuziastično pozdravljen. Vipava je vsa v zastavah in slovesno okinčana.

Domače stvari.

— (Gospod deželni predsednik Winkler) se je včeraj zjutraj z nagličem odpeljal iz Ljubljane, potujoč čez Hrušico v Vipavo, od koder se baje jutri vrne.

— („Sokol“ ljubljanski.) Odbor „Sokola“ nam poroča, da mu slovansko delavsko društvo v Trstu naznanja, da se svečanost blagoslovljenja zastave ne bode preložila, nego da se bode, kakor določeno, vršila o binkoštih. Stvar je tedaj rešena.

— (Javna tombola) vršila se bode denes popoldne na kongresnem trgu.

— (Demonstracija v Gorici.) V noči od 10. na 11. t. m. onesnažili so z blatom na vratih tukajšnje posojilnice sliki Njiju visokostij cesarjeviča Rudolfa in princezinje Stefanije. Vidi se, da naši „iridentovčki“ ne morejo živeti brez škandalov. Hoteli so se najbrž prav po junaško (!) maščevati, ker proslavljenje cesarjevičeve poroke se je tudi tu prav sijajno vršilo.

— (Akademično društvo „Slovenija“ na Dunaji) nadaljuje v ponedeljek 16. t. m. svoj občni zbor s sledečim dnevnim redom: 1. Prečita se zapisnik. 2. Poročilo revizorjev. 3. Volitve novega predsednika, 6 odbor-nikov in 3 revizorjev. 4. Slučajnosti. K temu zborovanju vabi uljudno odbor.

Razne vesti.

* (Fotografija in politika.) Pri volitvah v Ameriki razdajejo kandidatje svoje fotografije, na katerih zadnjem strani je kratek njihov životopis. Takó zna vsak volilec, če je tudi še malo časa v kakšnem kraju, kakšen mož je njegov izvoljenec.

* (Največji šivalni stroj) so nedavno napravili v Ameriki. Tehta 5600 kilogramov, goni ga par. Ta šivalni stroj bode v Liverpoolu na Angleškem šival debelo remenje v necej tovarni.

I. izkaz o darilih za Jurčičev spomenik.

Daritelji so plačali vsak po toliko:		
„Ljubljanski Zvon“	50	gld. — kr.
Erjavec Fran	5	„ — „
Levstik Fran	5	„ — „
Neimenovanec	5	„ — „
dr. Celestin Fran	3	„ — „
Sovan Ferdinand	10	„ — „
Hribar Ivan	5	„ — „
dr. Munda Fran	10	„ — „
Kolman Fran	10	„ — „
Hren Fran	15	„ — „
dr. Moše Alfons	10	„ — „
Malenšek Ivan v Tacnu	5	„ — „
dr. Zarnik Valentin	10	„ — „
Gnezda Anton v Zagrebu	3	„ — „
Tomšič Fran v Bočnu	15	„ — „
dr. Dolencec Henrik	5	„ — „
dr. Staré Josip	25	„ — „
dr. Stempihar Valentin	3	„ — „
Zupan Toma	10	„ — „
Guttman Emil	5	„ — „

skupaj 209 gld. — kr

Dunajska borza 14. maja.
(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih . . .	78	gld.	10	kr.
Enotni drž. dolg v srebru . . .	78	"	40	"
Zlata renta . . .	96	"	90	"
1860 drž. posojilo . . .	133	"	20	"
Akcije narodne banke . . .	843	"	—	"
Kreditne akcije . . .	359	"	—	"
London . . .	117	"	75	"
Srebro . . .	—	"	—	"
Napol. . .	9	"	32	"
C. kr. cekini . . .	5	"	57	"
Državne marke . . .	57	"	40	"

Bergmanovo
mjilo zoper pege,
s katerim se pege popolnem odpravijo; 1 kos 45 kr. Prodaja **Jos. Svoboda**, lekarnar v Ljubljani, na Preširnovem trgu. (166—8)

A. Krejči,
v Ljubljani,
kongresni trg, na voglu gledališčne ulice,
priporoča svojo veliko zalogo vseh vrst **modernih**
klobukov in kap;
prejema tudi
kožuhovino in zimsko obleko
čez poletje v shranjevanje. (133—11)

Vino na prodaj.
Belo vino od 1880. l. gld. 11.50, 1879. l. gld. 14, 1875. l. gld. 19, rudeče vino po gld. 14, pravi slivovec gld. 42, pravi tropinovec gld. 32 prodaja po hektolitrih od ptujkega kolodvora netto kasa
J. Kravagna,
v Ptujci na Stajerskem. (265—3)

Cvet zoper trganje,
po dr. Maliču,
je odlično najboljšo zdravilo zoper **protin** ter **revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter žilnih, oteklino, otrpnost ude in kite** itd., malo časa če se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „**cvet zoper trganje po dr. Maliču**“ s **zraven stojičim znamenjem**; 1 steklenica 50 kr., pravega prodaja samo (72—29)
lekarna „**pri samoregu**“ J. pl. Trnkoczyja na mestnem trgu št. 4 v Ljubljani.

Samo na borzi
more se v tako ugodnem času ob rastočih in padajočih kurzih se **100 gold.** vsak teden lahko pridobiti od **10 do 20 gold.** — Na pisma takoj odgovorjam.
F. Friedländer in Wien,
I., Wollzeile 5. (201—6)

Plzensko poletno ali pivo iz zaloge
iz meščanske pivovarne v Piznu
toči se od danes naprej
v gostilni „**zur Rose**“,
v Ljubljani, judovske ulice.
Če se pa kupi skupaj v posodi, zaračuni se tako, kolikor pivo stane pivovarno, priračuni pa se vozna. (249—3)

Zidanomostska
tovarna za cement
na Zidanem mostu, Spodnje Štajersko,
priporoča svoje uže od nekdanj na dobrem glasu stoječe izdelke
Roman-cement in Portland-cement,
pripoznano najboljšo blago prav v ceno.
Gradivo, katerega se ogenj ne prime:
kvarcat pesek, ilovica, ilovičasta moka, malta od kvarcatego peska in ilovičasta malta. (182—7)
Opeka, katere se ne prime ogenj:
vsake velikosti, o katere je dokazano, da se je ne prime ogenj.

Izdatelj in urednik Makso Armič.

A. KUNC,
krojač v židovskih ulicah h. št. 4,
priporoča se za izdelovanje (276—1)
oblek za gospode in dečke
ter zagotavlja fino delo in nizke cene.

Poletna stanovanja
na **Otoku** na **Gorenjskem** bliu postaje Rudolfove železnice Lesce-Radovljica, 1/2 ure od Bleda, ki imajo več sob, dajo se v najem čez poletje; daje se lahko tudi dobra, snažna jed jako po ceni. Natančneje pove
V. Florjančič
na Otoku. (275—1)

Zahvala in priporočilo.
Udano podpisana se najsrčneje zahvaljujem za izkazano mi zaupanje, katero sem uživala v gostilni „**pri Golobčku**“. — Naznanje vaje, da sem prevzela dné **S. t. m.** gostilno „**pri severnej zvezdi**“, („zum Polarstern“) na voglu judovske ulice,
prosim slavno občinstvo, naj mi blagovoli še v novejši gostilni staro zaupanje ohraniti ter se priporočam za mnogobrojni obisk. — Točim **dobra vina** in **Kozlerjevo carsko pivo** ter sem zmirom preskrbljena z okusnimi **jedili**. — Sprejemam tudi naročila na **vsakdanjo hrano** po nizki ceni.
S spoštovanjem
Marija Wernik.
(271—2)

Zahvala.
Gospodu **Jul. pl. Trnkoczyju**, lekarju v Ljubljani.
Nij ga boljšega sredstva in zdravila zoper **revmatizem, trganje po udih** itd. kot vaš „**Cvet zoper protin (Gichtgeist)** po dr. Maliču“. Prepričan sem tega iz lastne skušnje. Prehladil sem se namreč 6. februarja tega leta tako hudo, da sem bil v veliki nevarnosti zboleti na pljučah. Imel sem pa k sreči vaš „**cvet zoper protin**“ doma in s tem sem si zvečer prav dobro udrgnil prsi. Drugi dan sem pa bil popolnem zdrav, tako da nisem čutil prav nobene bolečine več. Pomagal mi je tudi ta lek, ko me je zaradi prehlajenja hudo trgalo po glavi. Tudi drugim ljudem v naši fari in okolici je pomagalo to olje. Prav toplo priporočam ta cvet vsem, ki imajo enake bolezni, posebno pa še svojim pred. gg. duhovnim sobratom. Prepričan sem, da jim bo gctovo pomagalo. Zeleti bi bilo, da si ta „**cvet**“ preskrbje vsi lekarji na Kranjskem.
V Prédosljih pri Kranji, 6. maja 1881.
J. Sakser,
duh. pomočnik. (266—2)

Tučci.
13. maja:
Pri **Stouu:** Fischbank, Kohner z Dunaja. — Baccarčić, Vranitzky, Elias iz Trsta. — Vidic z Dunaja.
Pri **Mallci:** Dornik iz Grada. — Tautscher z Dunaja. — Centa iz Travnika.

S. c. kr. av.
privilegijem in kr.
pruskim minister-
skim potrdilom.

Dr. Borchardtovo aromatično (dišeče) milo (žajfa) z zelišč, za olepšanje in popravo kože in skušeno zoper vsakake nesnage na koži; v zapečatenih izvernih zavitkih po 42 kr.

Dr. Suin de Boutemard-ova dišeča pasta za zobe, najsplošnejši in najzanesljivejši pripomoček za ohranjenje in čiščenje zob in zobnega mesa; v celih in pol zavitkih po 70 ali 35 kr.

Dr. Hartung-ovo olje iz kitajske skorje za varovanje in olepšanje las; v zapečatenih in v steklu štempljanih sklenicah po 85 kr.

Dr. Béringuier-jev dišeči kronini duh, krasna voda za duhanje in umivanje, ki krepeča in budi živelj; v izvernih sklenicah po 1 gld. 25 kr. in 75 kr.

Prof. dr. Lindova rastlinska pomada v štanjsah, poviša svit in voljnost las in je pripravna posebno za to, da obdrži proge las na glavi; v izvernih kosovih po 50 kr.

Balzamično milo iz oljke se odlikuje po oživljajočej in ohranjujočej moči za voljnost in mehkost kože; v zavitkih po 35 kr.

Dr. Béringuier-jev rastlinski pripomoček za barvanje las, barva prav črno, rujavo in rumenkasto; s krtačami in lončki vred po 5 gld.

Dr. Hartung-ova zeljšena pomada za oživljenje in zbujenje rasti las; v zapečatenih in v steklu štempljanih posodicah po 85 kr.

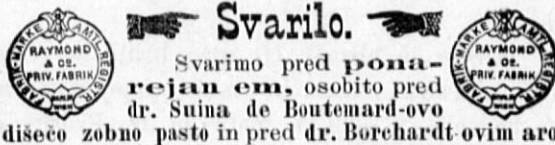
Dr. Béringuier-jevo olje iz zemljišnih korenin za okrepcanje in ohranjenje las in brade; sklenica 1 gld.

Dr. Koch-ovi bomboni iz zeljša, znan in skušen domač pripomoček za prehlad, hripavost, zabasnost, hripavo grlo itd.; v izvernih škatljicah po 70 in 35 kr.

Bratov Ledar-jevo balzamično milo iz olja zemeljskih orehov, prijeten pripomoček pri umivanju nežne in občutljive kože, posebno damam in otrokom; po 25 kr., paket (4 kosovi) 80 kr.

Pravi ti po pripoznanj solidnosti in pripravnosti tudi v naših krajih uže priljubljeni pripomočki se dobivajo:
v **Ljubljani** pri **bratih Krisper** in pri **Edvard Mahru**; v **Zagrebu** pri lekarjih: J. J. Cejbeku in Zg. Mitlbachu in Flor. Kiraloviču; v **Celju** pri Kr. Krisperju; v **Reki** pri drogljeru Nikolu Pavačiču v **Gorici** pri lekarju G. B. Pontiniju; v **Celovcu** pri lekarjih: H. Kommetterju in pri Josip Nussbaumerju; v **Trstu** pri lekarjih: J. Serravallo, K. Zanettiju, P. Prendini; v **Beljaku** pri Matevžu Fürstu; v **Varaždinu** pri lekarjih: A. Hochsingerju in A. Halterju; v **Zadru** pri lekarju N. Androviču.

Svarilo.
Svarimo pred **ponarejanjem**, osobito pred **dr. Suina de Boutemard-ovo** dišečo zobno pasto in pred **dr. Borchardt-ovim** aromatičnim zeliščnim milom.
Mnogi **ponarejalci** in **prodajalci** ponarejenih naših priv. stvarij bili so uže na **Dunaji** in v **Pragi** sodnijsko obsojeni, da so morali plačati **precejšnje globe** v denarji.
Raymond & Co.,
c. k. priv. last. tovarn hygealističnih cosm. stvarij
v Berlinu. (367—10)

H. HAUPTMANN,
v semeniskem poslopji, Ljubljana,
priporoča po nizki ceni najboljšo, fino semljeto
oljnate in suhe barve, firneže in lake,
ter najlepše
čopiče (penzlje)
za slikarje in zidarje. (274—1)

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.